

ಪ್ರೋಟಿಂ: ಬ್ರಾನೆಂ ಕೆಲ್ಲಿ/ ರಾಯಟ್ವೆಂ

ಮನವೀಂದರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯೊಣ್ಣು ಕೆಲವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹಪ್ಪಳವನ್ನು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಣಗಲುಹಾಕಿ, ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕುಶಿತಕೊಳ್ಳುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ಓದೋಇ ಹಪ್ಪಳವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬರುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ದಿಸಿಲು ಬಿರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಸಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಬೇಸತ್ತ ಹುಡುಗಿ. ‘ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದರೆ, ಹಪ್ಪಳ ಒಣಗಿಸೋಬು ಹೇಗೆ? ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಬರಬಾರದೇ?’ ಎಂದು ಗೊಣುತ್ತಾಕೆ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತರಾಯ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಸುಂದರ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಅವಳ ಶೋರಡಿಗೆ ಬಿರುತ್ತಾನೆ. ‘ಯಾರು

ನಿನು? ಯಾಕೆ ಬಂದೆ?’ ಎಂದು ಆಕೆ ಕೇಲಿದರೆ, ‘ರಾತ್ರಿ ಭಾ ಅಂದರುಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ’ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ ಮತ್ತರಾಯ. ಮತ್ತರಾಯನಿಗೂ ಅವಶೀಗೂ ತೈತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ, ಮತ್ತರಾಯ ಮಾತಿನ ಗಿಣಿಯ ಮೂಲಕ ಆಕೆಗೊಂಡು ಹಸಿರು ಸೀರೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಗಿಣಿ ಹಾರಿ ಬರುವಾಗ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೀರೆಯೊಳಗೆ ಮುಳ್ಳ ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹುಡುಗಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಗ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಪರಚಿ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಅಯೋ ನಾನು ಮತ್ತರಾಯಿಂಗೇನು ಅನ್ನಾಯ ಮಾಡಿದೆ?’ ಎಂದು ಬೇಜಾರು